

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-12583/2013-ERU

V Praze dne 8. listopadu 2013

Číslo jednací: 12583-3/2013-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 87 téhož zákona, vedeném pod sp. zn. KO-12583/2013-ERU, s obviněným, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Obviněný pan [REDAKCE], se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 8. srpna 2013 zemní práce na svém pozemku označeném jako stavební parcela č. 405/2 v k. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou před domem č. p. [REDAKCE], kdy pomocí vozíku Desta, na němž měl nasazené kovové radlice, prováděl stržení zeminy svažitého terénu do roviny, při kterém došlo k přetržení plynovodní středotlaké přípojky PE d 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu, dopustil přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 90 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému, panu [REDAKCE], za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci

tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 15313.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ust. § 179c odst. 2 písm. d) trestního řádu, bylo dne 27. září 2013 doručeno oznámení Okresního státního zastupitelství v Semilech, Nádražní 25, 513 36 Semily č. j. [REDAKCE], o přestupku, k jehož spáchání mělo dne 8. srpna 2013 panem Janem [REDAKCE] [REDAKCE], (dále jen „obviněný“). Okresního státního zastupitelství v Semilech postoupilo Úřadu spolu s oznámením také kompletní spis, který se k dané věci vztahoval.

II. Zjištění policejního orgánu

Dne 9. srpna 2013 oznámil na obvodním oddělení Policie ČR v Semilech zaměstnanec společnosti RWE Distribuční služby s.r.o. Brno, provozní oblast Dvůr Králové nad Labem, pan [REDAKCE] poškození obecně prospěšného zařízení a ohrožení jeho provozu z nedbalosti, přičemž k danému případu vypověděl, že u společnosti RWE Distribuční služby s.r.o. Brno, provozní oblast Dvůr Králové nad Labem, pracuje jako inspektor plynových zařízení a dne 9. srpna 2013 obdržel od operátora informaci, že v Horní Rokytnici nad Jizerou, u domu č. p. [REDAKCE], je cítit zápach plynu. Po provedené pochůzce na výše uvedené adrese pan [REDAKCE] lokalizoval zápach plynu a pak našel poškozenou plynovou hadici plynovodní středotlaké přípojky PE d 32. Jednalo se o klasickou přípojku k domácnostem ve vlastnictví společnosti RWE. Bližší kontrolou zjistil, že hadice byla přetržena a kus vedoucí k domu zůstal odhalen nad zemínou. Druhý kus vedoucí od přípojného místa k domu č. p. [REDAKCE] byl na svém konci ohnutý a omotaný ocelovým drátem. I přes toto neodborné opatření z hadice ucházel plyn. Dále zjistil, že k přetržení došlo buď předchozího dne, nebo ještě dříve. Dále pan [REDAKCE] konstatoval, že nad potrubním plynárenským řádem byla správně položena krycí fólie žluté barvy a potrubí bylo uloženo v řádné hloubce, tj. minimálně 80 cm a uvedl, že je povinností viníka výše uvedenou skutečnost oznámit na plynárenskou pohotovost a věc se většinou vyřeší hned na místě. V tomto případě tomu tak nebylo, protože viník přetržení plynovodního řádu neoznámil a velmi neodborně únik zastavil a zamaskoval.

Policie ČR vyslechla dne 14. září 2013 pana [REDAKCE], o čemž sepsala protokol č. j. [REDAKCE], ve kterém je uvedeno, že je majitelem chalupy č. p. [REDAKCE] v Horní Rokytnici nad Jizerou. V rámci rekonstrukčních prací na chalupě byly

obviněným osobně prováděny také terénní úpravy, které prováděl naposledy dne 8. srpna 2013 v odpoledních hodinách a myslel si, že plynovodní přípojka vede k domu jinudy, než tam, kde prováděl terénní úpravy, a proto nevěnoval patřičnou pozornost tomu, zda ji mohl někde poškodit. Při vyvážení zeminy pak nasazenou radlicí přerízl plynovou hadici. Ihned hadici ohnul a ohyb omotal ocelovým drátem a pak ji zastrčil do země. Dále na svoji obhajobu v protokolu uvádí, že opravu chtěl nechat provést nasmlouvaným opravářem dne 10. srpna 2013. Také konstatuje, že je mu jasné, že porušil „nějaké normy“ a měl zavolat plynárenskou pohotovost a tak svým jednáním nese plnou odpovědnost, neboť zavinění je zcela na jeho straně. Také přiznává, že si měl před započítím výkopových prací nechat vytyčit plynárenské zařízení, což však neučinil. Závěrem obviněný uvádí, že jednal se zástupcem poškozené společnosti RWE, uznal své zavinění a je ochoten uhradit vzniklou škodu ve výši 15 233 Kč.

Součástí spisu je také pořízená fotodokumentace.

Spis Policie ČR je uzavřen zprávou o výsledku zkráceného přípravného řízení adresovanou Okresnímu státnímu zastupitelství v Semilech, č. j. [REDAKCE] ze dne 14. září 2013, ze které vyplývá podezření ze spáchání přečinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti dle § 277 odst. 1 trestního zákoníku s návrhem na podmíněné odložení podání návrhu na potrestání podle ust. § 179g odst. 1 trestního řádu proti podezřelému [REDAKCE] s tím, že podezřelý se k činu doznal a škodu nahradil.

III. Průběh příkazního řízení

Správní orgán v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích, kdy není na základě postoupeného spisového materiálu pochyb o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, vydal příkaz o uložení pokuty.

Ze spisu sp. zn. [REDAKCE] vyplynulo, že to byl obviněný, kdo prováděl dne 8. srpna 2013 zemní práce na svém pozemku označeném jako stavební parcela č. 405/2 v k. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou před domem č. p. [REDAKCE], kdy pomocí vozíku Desta, na němž měl nasazené kovové radlice, prováděl stržení zeminy svažitého terénu do roviny, při kterém došlo k přetržení plynovodní středotlaké přípojky PE d 32. Skutečnosti zjištěné při šetření policejního orgánu sám obviněný potvrdil, což je uvedeno v protokolu o výsledku podezřelého č. j. [REDAKCE] ze dne 14. září 2013. Rovněž v protokolu o poškození plynárenského zařízení třetí stranou ze dne 13. září 2013 se uvádí, že narušení ochranného pásma způsobil obviněný.

Správní orgán tak má bezpochyby dostatek důkazů o tom, že to byl právě obviněný, kdo se dopustil přestupku. V rámci příkazního řízení správní orgán taktéž zkoumal, zda nejsou naplněny důvody, pro které nelze příkaz vydat. Z předloženého spisového materiálu nicméně nevyplývá, že by obviněný byl zbaven způsobilosti k právním úkonům či by jeho

způsobilost k právním úkonům byla omezena ve smyslu ust. § 87 odst. 2 zákona o přestupcích.

IV. Popis skutkového stavu věci

Dne 8. srpna 2013 prováděl obviněný zemní práce na svém pozemku označeném jako stavební parcela č. 405/2 vk. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou před domem č. p. ■, kdy pomocí vozíku Desta, na němž měl nasazené kovové radlice, prováděl stržení zeminy svažitého terénu do roviny, při kterém došlo k přetržení plynovodní středotlaké přípojky PE d 32. Ihned hadici ohnul a ohyb omotal ocelovým drátem a pak ji zastrčil do země.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli, a to k obviněnému, nicméně došlo k úniku zemního plynu s vyčíslením škody na 16 335,50 Kč.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení nebylo nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení. Nahlášení bylo provedeno až následující den. Z místa aktivního zásahu byla pořízena podrobná fotodokumentace o rozsahu poškození a následně bylo zajištěno zaslepení plynárenského zařízení. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem zemního plynu uhradil obviněný bezzbytku.

Obviněný věděl o existenci plynárenského zařízení na svém pozemku, nicméně nevěděl o jeho přesné poloze a jeho ochranném pásmu, protože si zařízení nenechal vytyčit.

V. Právní hodnocení

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V českém trestním a přestupkovém právu se (téměř shodně) rozlišuje zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a zavinění nedbalostní, přičemž nedbalost může být vědomá či nevědomá.

K naplnění nedbalosti vědomé je potřeba, aby pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry si byl jist nebo doufal, že se mu toto nepodaří. Co se týče nedbalosti nevědomé,

jedná se o situace, kdy pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V daném případě nelze a priori potvrdit, že obviněný věděl, že může porušit zákonem chráněný zájem, nicméně vzhledem k tomu, že jedním ze znaků přestupku jako takového je pouhé zaviněné jednání obviněného, nemá správní orgán za potřebné dále rozebírat úvahy o tom, zda jednání obviněného naplňuje znaky vědomé či nevědomé nedbalosti, postačí, že je prvek zavinění přítomen.

Z ust. § 3 zákona o přestupcích vyplývá, že k odpovědnosti pachatele za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z energetického zákona přitom nevyplývá, že by se nutně muselo jednat o úmyslný přestupek v případě přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Tím, že účastník řízení prováděl práce v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, tzv. v ochranném pásmu plynárenského zařízení, pomocí strojního mechanismu, při kterých došlo nejen k ohrožení tohoto zařízení, ale též i k jeho poškození a následnému úniku plynu, nepochybně zájem společnosti na bezporuchovém chodu plynárenských zařízení nejen ohrozil, ale též porušil.

Přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona se dopustí fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval přestupkem ve smyslu výše uvedeného ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona přitom vyplývá, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Toto ustanovení stanoví skutkovou podstatu přestupku ohrožovacího. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj navíc ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě přestupku poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl obviněný, který svými vlastními silami prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení.

Správní orgán se tak při posuzování přestupku obviněného mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda činnost prováděl v ochranném pásmu a zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona), dále pak mimo jiné otázkou, zda obviněný prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Tím, že obviněný prováděl dne 8. srpna 2013 zemní práce na svém pozemku označeném jako stavební parcela č. 405/2 vk. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou před domem č. p. ■, kdy pomocí vozíku Desta, na němž měl nasazené kovové radlice, prováděl stržení zeminy svažitého terénu do roviny, při kterém došlo k přetržení plynovodní středotlaké přípojky PE d 32, postupoval tak v rozporu s dikcí § 68 odst. 3 energetického zákona. Obviněný svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší v délce skoro jednoho dne, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu jednomu odběrateli.

Správní orgán bezpochyby prokázal, že obviněný prováděl svou činnost v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tedy v oblasti souvislého prostoru 1 metru od středotlaké plynovodní přípojky. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Tím, že obviněný svým jednáním narušil plynárenské zařízení jako takové, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že vlastní existence plynárenského zařízení byla obviněnému známa. Obviněný si však měl před zahájením zemních prací zjistit, kde se nachází inženýrské sítě a měl si tak být vědom, že se při provádění této činnosti nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a má tedy povinnost postupovat v souladu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Přesto takto nepostupoval.

K samotnému poškození středotlaké plynovodní přípojky došlo při úpravě terénu, při kterém došlo k poškození plynovodu v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Ust. § 68 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu plynárenského zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany plynárenských zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází.

Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných, ale všech činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení plynárenského zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění terénních zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení plynárenské soustavy, takovouto činností nepochybně je. Správní orgán uvádí, že postup obviněného v posuzovaném případě přitom nelze chápat jako bdělý postup ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit plynárenské zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob. Obviněný svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší v délce trvání skoro jednoho dne. Svým jednáním tak obviněný ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného plynárenského zařízení a vzhledem k délce trvání úniku zemního plynu mohlo dojít také k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že dané jednání nenaplňuje znaky žádného trestného činu, a s ohledem na výše uvedenou úpravu energetického zákona, lze vyloučit znak přestupku spočívající v tom, že přestupkem není jednání, které zvláštní právní zákon upravuje jako správní delikt.

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Z podkladů příkazního řízení jednoznačně vyplývá, že obviněný přestupek nespáchal za účelem odvracení přímo hrozícího nebo trvajícího útoku na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že obviněný v rozporu s ust. 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 8. srpna 2013 zemní práce na svém pozemku označeném jako stavební parcela č. 405/2 vk. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou před domem č. p. ■, kdy pomocí vozíku Desta, na němž měl nasazené kovové radlice, prováděl stržení zeminy svažitého terénu do roviny, při kterém došlo k přetržení plynovodní středotlaké přípojky PE d 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného přestupku.

V daném případě účastník řízení účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, způsobil únik zemního plynu a přerušil dodávku zemního plynu do 1 odběrného místa. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost takového jednání, spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení či mimo ně podle § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně s maximální opatrností a v souladu s podmínkami stanovenými podle § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Tímto svým jednáním se dopustil přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ust. § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti nebo propadnutí věci. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích lze uložit pokutu do 1 000 Kč, nestanoví-li zvláštní část tohoto zákona nebo jiný zákon pokutu vyšší.

Úprava zákona o přestupcích se však použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 uloží pokuta až do výše 100 000 Kč.

V souladu s ust. § 12 zákona o přestupcích přihlédne správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho

následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v příkazním řízení.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona považuje správní orgán za závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává názor, že poškozením plynárenského zařízení může být způsoben závažný následek, který může ohrozit spolehlivost a bezpečnost plynárenské soustavy jako takové. Především se jedná o možný únik plynu do ovzduší, možné přerušování dodávky konečným zákazníkům a také možnost, že nedodržením stanovených povinností a právních předpisů může dojít k ohrožení zdraví a života zúčastněných osob. Zejména z důvodu možného ohrožení života a zdraví osob jsou pro práci v ochranném pásmu stanovena přísná pravidla a podmínky, které se musejí bezpodmínečně dodržovat.

Nutné je hodnotit i to, zda pachatel spáchal přestupek konáním nebo opomenutím, jakou mělo jednání pachatele povahu, jakož i jaké prostředky použil pachatel při spáchání přestupku. Obviněný přestupek spáchal svým aktivním konáním. Jako přitěžující okolnost správní orgán hodnotí způsob spáchání přestupku, kde přihlíží zejména k tomu, že zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení byly prováděny pomocí strojního mechanismu, přestože obviněnému nebyla známa přesná poloha plynárenského zařízení, protože si ho nenechal vytyčit, a proto nelze předpokládat, že obviněný při takové činnosti postupoval s maximální opatrností.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného přestupku, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušování dodávky konečným zákazníkům. Obviněnému je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE d 32 a v důsledku tohoto poškození došlo k úniku zemního plynu do ovzduší v délce úniku skoro jednoho dne, v jehož důsledku došlo k přerušování dodávky zemního plynu k jednomu konečnému zákazníkovi. Tyto údaje vypovídají o nízké energetické důležitosti plynárenského zařízení, které obviněný narušil, a správní orgán k této skutečnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. Totéž platí, pokud se týče úmyslu přímého a nepřímého, respektive nedbalosti vědomé a nevědomé. Míru zavinění může ovlivnit například rozrušení pachatele, jeho příprava na spáchání přestupku či jeho promyšlenost. Ze závěrů příkazního řízení lze vyvodit, že obviněný nechtěl úmyslně narušit ochranné pásmo plynárenského zařízení. Vzhledem k tomu tak správní orgán neúmyslné jednání obviněného považuje za polehčující okolnost.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Při poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo v konečném důsledku k úniku

zemního plynu do ovzduší. Délka úniku byla skoro jeden den, ale kdyby záleželo pouze na obviněném, byla tato doba přinejmenším o jeden den delší, jak sám obviněný přiznal. Pokud by si ale obviněný počínal zodpovědně a vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který by zajistil jeho následnou opravu, mohla tato doba být podstatně kratší. Ke skutečnosti, že nedošlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty jako k přitěžující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Na druh a výměru sankce má kupříkladu vliv, zda jde o osobu dosud za přestupek nepostíženou nebo známou příslušnému správnímu orgánu pro časté opakování uvedených protiprávních jednání (recidiva). Obviněný zaplatil způsobenou škodu ve výši 16 335,50 Kč, k čemuž správní orgán přihlédl při určení výše pokuty.

Úřad dále uvádí, že nemá povědomí o tom, že by s uvedeným obviněným bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že obviněný se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Tuto skutečnost je nutné zohlednit i v případě rozhodování o přestupku.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněného. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným pachatelem, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s obviněným. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán tedy odhadl, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy ve spodní výši zákonné sazby, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněného a nemůže mít tedy likvidační charakter. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněného. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně

preventivní. Zaplacení pokuty se tedy obviněného jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Obviněný pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

V příkazním řízení je obviněnému výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 3 000 Kč, a to za přestupek podle energetického zákona.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 87 odst. 4 přestupkového zákona podat odpor ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s ust. § 87 odst. 5 zákona o přestupcích. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Petr Novotný, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

